

Αριστείδης Λαμπρούλης (1930-1999)

Από τον Ανδρέα Ν. Αγγελάκη*

*"Ν' αγαπάς την ευθύνη και να λες εγώ,
εγώ μονάχος μου θα σώσω τον κόσμο.
Αν χαθεί, εγώ θα φταίω".
Ν. Καζαντζάκης (1883-1957)*

Ο Αριστείδης Λαμπρούλης ήταν άνθρωπος της ευθύνης και της προσπάθειας, όπως χαρακτηριστικά τις όριζε ο Ν. Καζαντζάκης. Ήταν σοβαρός, άνθρωπος της μεσότητας, όπως ορίζεται από τον Αριστοτέλη, ευρυμαθής, αλλά και άνθρωπος του μέλλοντος, με όνειρα, όπως πρέπει να είναι ο σύγχρονος Πολιτικός. Συμμετείχε στους κοινωνικούς αγώνες μέχρι το τέλος της ζωής του. Κυρίως, όμως, συμμετείχε στην Εθνική Αντίσταση απ' άκρου σε άκρο της Ελλάδος και γι' αυτούς τους αγώνες του τιμήθηκε από εθνικούς και διεθνείς φορείς. Η δράση του είχε φθάσει μέχρι την ιδιαίτερη Πατρίδα μου, τη Βιάννο, στην νοτιοανατολική Κρήτη, όπου η Αντίσταση στους κατακτητές είχε φθάσει στο απόγειό της.

Από τότε που γνωριστήκαμε, στις αρχές του 1991, σε συζητήσεις συχνά-πυκνά αναφερόταν σε σχετικά γεγονότα, πρόσωπα και τοποθεσίες, τα λεγόμενα λημέρια (δηλαδή τα κρησφύγετα των Ανταρτών) σε δύσβατες περιοχές της οροσειράς Δίκτης των Δήμων Βιάννου και Ιεράπετρας. Μεταξύ των άλλων, είχαμε συναντηθεί στο Ηράκλειο με τους συναγωνιστές του, αιμνήστους Νίκο Βασιλάκη και Γιώργο Δ. Χρηστάκη, Διδασκάλους. Τους

* Ο Δρ. Ανδρέας Αγγελάκης είναι Μέλος της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Επιστημών και Τεχνών, Διακεκριμένο και Επίτιμο Μέλος της Παγκόσμιας Εταιρείας Νερού (IWA), πρώην Πρόεδρος της EurEau και Τεχνικός Σύμβουλος της ΕΔΕΥΑ.

άκουγα με ευλάβεια για αρκετές ώρες να διηγούνται ενδιαφέρουσες ιστορίες των δύσκολων χρόνων της Αντίστασης σε αυτήν τη μαρτυρική περιοχή, αφού και οι τρεις τους γνώριζαν σε βάθος τα γεγονότα της εποχής εκείνης. Από αυτές τις κουβέντες τους και άλλες, που συνεχίστηκαν μετέπειτα, τεκμηρίωσα ότι παραλήψεις και υπερβολές ολίγων φιλόδοξων "συναγωνιστών" τους, οδήγησαν στο Ολοκαύτωμα της Βιάννου-Ιεράπετρας, ένα από τα μεγαλύτερα και ειδικότερα σε ολόκληρη την Ευρώπη. Αυτές και πολλές άλλες μνήμες, από τα παιδικά μου χρόνια, μού δημιούργησαν πολλά "γιατί", που παραμένουν ακόμη αναπάντητα. Δυστυχώς, πολλές από τις απαντήσεις τις πήραν μαζί τους, οι 406 αθώοι κάτοικοι της περιοχής, που εκτελέστηκαν σε τέσσερις ημέρες, από την 13^η έως την 16^η Σεπτεμβρίου του 1943, από τους φασίστες κατακτητές. Έτσι, ακόμη και σήμερα, μετά από 76 ολόκληρα χρόνια, η ειλικρινής και ανυστερόβουλη γνώση και καταγραφή της ιστορικής πραγματικότητας εξακολουθεί να παραμένει ζητούμενο.

Σε δυο ή τρία ταξίδια μας στο εξωτερικό, άλλα και σε συναντήσεις μας με ξένους επιστήμονες-ειδικούς σε αντικείμενα υδατικών πόρων, το ενδιαφέρον του για νέες γνώσεις ήταν ατέλειωτο. Κυρίως με εντυπωσίαζε το ενδιαφέρον του για αντικείμενα ύδρευσης, διαχείρισης στερεών και υγρών αποβλήτων και γενικότερα περιβάλλοντος. Ήταν ένας βαθύς γνώστης των προβλημάτων αλλά και των προοπτικών της Ελληνικής Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Παράλληλα, όμως, ενδιαφέρονταν για την Ιστορία μας. Ο ίδιος ήταν μια ολόκληρη Ιστορία. Μου έλεγε ότι ποτέ άλλοτε, δεν ήταν τόσο απαραίτητη η επαφή μας με τα ζωογόνα νάματα της ιστορίας μας όσο σήμερα. Έλεγε χαρακτηριστικά, αν δεν γνωρίζεις καλά το χθες πώς να διαμορφώσεις ένα στέρεο και σύγχρονο σήμερα. Πολύ περισσότερο πώς μπορείς να ονειρευτείς,

να προβλέψεις ή ακόμη να σχεδιάσεις ένα καλύτερο αύριο ! Υπήρξε ένας σοφός Δάσκαλος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.